

Porazgovarajte o odgoju

Ako imate pitanja u vezi novog zakona ili imate potrebu za razgovorom o odgoju tada mozete razgovarati s patronaznom sestrom, pedagogom u jaslicama ili dječjem vrticu, razrednim nastavnikom ili Vasim liječnikom. Vi takodjer imate pravo na anonimno savjetovanje kod Socijalne sluzbe ili kod skolskog psihologa.

Mozete, takodjer, nazvati Roditeljski telefon (Forældre-telefonen, Børns Vilkår). Tlf. br.: 35 55 55 57 ili se obratiti kod IND.sam, Blågårdsgade 11 B, DK-2200 København N.

Informaciona kampanja "NE udaranju" vodi se u suradnji Dječjeg savjetovalista, organizacije Djecji Uslovi i Sekretarijata Ministarskog odbora za koordinaciju vladinog zalaganja protiv nasilja.

Børnerådet

Djecje savjetovaliste (Børnerådet),
Holmens Kanal 22,
DK-1060 København K.
Tlf.: 33 92 45 00.

Djecji Uslovi (Børns Vilkår),
Fridtjof Nansens Plads 2,
Postboks 2681, DK-2100 København Ø.
Tlf.: 35 55 55 59.

Voldssekretariatet

Sekretarijata Ministarskog odbora za koordinaciju vladinog zalaganja protiv nasilja (Sekretariat for Ministerudvalget til koordinering af regeringens indsats mod vold).

Bosnisk, serbisk, kroatisk

Roditelji ne smiju tuci svoju djecu

Roditelji moraju odgajati bez upotrebe sile

U Danskoj je zakonom zabranjeno tuci svoje dijete. Danska Narodna Skupstina je 1997. godine usvojila zakon po kojem roditelji ne smiju vise tuci svoju djecu. U zakonu pise:

Barnet har ret til omsorg og tryghed. Det skal behandles med respekt for sin person om må ikke udsættes for legemlig afstraffelse eller anden krænkende behandling.

Lov nr. 416 af 10. juni 1997 om forældremyndighed og samvær, § 2, stk. 2.

Prevedeno s danskog:

Dijete ima pravo na njegu i sigurnost. Prema njemu se mora postupati s postivanjem njegove licnosti i ono se ne smije izlagati tjelesnom kaznjavanju ili nekom drugom povredljivom postupku.

Zakon br. 416 od 10. januara 1997. o roditeljskom pravu i pravu roditelja bez roditeljskog prava na vidjanje svog djeteta, § 2, clanak 2.

U proslim vremenima je bilo uobicajeno koristiti fizicko kaznjavanje u odgoju djece. Svakodnevno kaznjavanje odraslih osoba je takodjer bilo normalna stvar. Fizicko kaznjavanje je sada nezakonito.

Jedan pogled natrag u historiju pokazuje:

1911: Kaznjavanje sibanjem je zabranjeno u zatvorima

1920: Muskarac ne smije vise tuci svoju zenu i sluge

1967: Ucitelji ne smiju tuci ucenike

1997: Roditelji ne smiju tuci svoju djecu

S novim zakonom djeca dobijaju ista prava na zastitu protiv fizickog kaznjavanja koja su odrasle osobe dobile kroz historiju.

Zasto odgajati bez udaranja?

Kao roditelji mi volimo nasu djecu i zelimo uciniti sve najbolje za njih. Ako ih kao roditelji tucemo to je mozda zbog toga jer mi to promatramo kao dio djetetovog odgoja. Tako je za neke roditelje koristenje fizickog kaznjavanja prirodna stvar, dok je za druge to nesto strano. U svakodnevnom stresu i strci mozda je upotreba sile krajnja nuzda, amoze biti da mi tucemo dijete jer bi mu zeljeli pokazati tko odlucuje.

Djeca bivaju povrijedjena od udaranja. Ako fizicko kaznjavanje postane prirodni dio odgoja, onda ono moze dovesti do toga da dijete dobije velike probleme sa samopostovanjem ili pak da dijete tuce druge. Ako majka ili otac - osobe koje dijete najvise postuje - koriste fizicko kaznjavanje to moze djelovati unistavajuce na medjusobno povjerenje i na odnos izmedju roditelja i djeteta. Dijete, isto kao i odrasle osobe, ima isto tako veliko pravo da zivi u sigurnosti - i slobodno od fizickog kaznjavanja.

Obostrano postovanje izrasta iz ljubavi, bliskosti i dijaloga

Moguce je kao roditelj odgajati bez koristenja sile, a s novim zakonodovstvom je to i nuzno. Premda je sada zabanjeno tuci, moze se na druge nacine pokazati djetetu tko odlucuje. Ako roditelj zeli postici obostrano postovanje u odnosu sa svojom djecom, tada se najdalje moze doci koristenjem rijeci, ljubavi i bliskosti, a ne upotrebom sile